

РЕШЕНИЕ

№ 23125

гр. София, 04.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Добромир Андреев

ЧЛЕНОВЕ: Наташа Николова
Теодора Милева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Александър Павлов, като разгледа дело номер **2762** по описа за **2025** година докладвано от съдия Наташа Николова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - 228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано по касационна жалба на А. Ч. Д., чрез адвокат А. Ч., срещу Решение № 220/16.01.2025 г., постановено по НАХД № 20231110209788 по описа за 2023 година на СРС, НО, 16-ти състав, с което е потвърдено Наказателно постановление /НП/ № 3-НС/27.03.2023 г. издадено от ръководителя на звено „Правна дейност“ в дирекция „Администрация“ в Централната изборителна комисия, с което на основание чл. 480, ал. 2 от Изборния кодекс на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 2000 лева, за нарушение на чл. 183, ал. 4 от Изборния кодекс.

В касационната жалба са развити доводи за неправилност на съдебното решение. Касаторът оспорва изводите на СРС. Сочи се, че АУАН и НП не са надлежно връчени, което го е лишило от правото му на защита в административнонаказателния процес. Твърди, че не е търсен на адреса по своята месторабота, с което е нарушен чл. 496а от ИК. Моли съда за отмяна на постановеното решение и потвърденото с него НП. Претендира присъждане на разноски.

В съдебно заседание касаторът, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. Ч., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Твърди, че е налице смесване на начина на връчване - общия по чл. 43 ЗАНН и специалния по чл. 496А от ИК. Представя писмени бележки и претендира разноски.

Ответникът – редовно призован, не се явява, представлява се от юрк. Х., която оспорва жалбата като неоснователна, поради това, че същата е недоказана и необоснована. Твърди, че не се доказва, че санкционираното лице има втора месторабота, напротив, излага, че изрично в жалбата се сочи, че по време на връчване на акта лицето е заемало длъжността член на ЕП и по това време е било извън България. Моли съда да потвърди решението на СРС, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

Прокурор П. от СГП дава заключение, че касационната жалба е неоснователна и решението на СРС е правилно.

Административен съд София-град, I-ви касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и доводите на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е допустима, тъй като е подадена от надлежна страна и в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

В производството пред въззивния съд е установена следната фактическа обстановка:

Касаторът А. Д. бил регистриран като кандидат за народен представител в изборите за народни представители на 02.10.2022 г. от листата на партия „ВМРО – Българско национално движение“. Като кандидати за народни представители от коалиция „Демократична България – Обединение“ в същите избори били регистрирани Х. И., И. М. и А. Ц..

По време на предизборната кампания за посочените парламентарни избори, на 22.09.2022 г. в телевизионна програма „България 24“ с национален обхват на доставчика на медийни услуги „Вижън Лаб“ ЕООД, за времето от 20:53 до 20:58 часа бил излъчен агитационен видеоматериал в обособена рубрика „Избори за Народно събрание на Република България 02 октомври 2022 г.“. В материала било отразено името на партия „ВМРО – Българско национално движение“, номера на бюлетината, името на А. Д. като кандидат за народен представител, както и листата, в която е вписан.

Материалът представлявал изявление на жалбоподателя Д., с излъчване на относими към речта му други кадри, по повод позицията на представители на коалиция „Демократична България – Обединение“ по отношение на образуването на избирателни секции извън страната. В така излъченото негово изявление кандидатът за народен представител А. Д. използвал следните изрази по отношение на кандидатите за народни представители от коалиция „Демократична България – Обединение“ в същите избори Х. И., И. М. и А. Ц., а именно „те слагат фесове“, „те вземат в ръка ибриците“, „група лицемери“, „национални предатели“, „неможачи световни“, „гнусни соросоиди и грантаджии“. По време на тези му изказвания, в материала били излъчвани кадри с Х. И. и И. М..

След излъчване на материала, от Съвета за електронни медии, на 23.09.2022 г. бил подаден сигнал до ЦИК за агитационен материал, който накърнява добрите нрави, честта и доброто име на кандидати за народни представители, приложен линк към запис на материала.

По повод получения сигнал, след запознаване с излъчения материал, на 27.09.2022 г. на заседание на членовете на ЦИК приели решение, с което се установява нарушение на чл. 183, ал. 4 от ИК от А. Д..

Касаторът бил поканен да се яви за съставяне на АУАН, на 20.12.2022 г. в ЦИК. Поканата била изпратена на 15.12.2022 г. по електронен път до служебната му електронна поща [електронна поща]. Изпратеното електронно съобщение било прочетено на 15.12.2022 г. в 18:54 часа, за което е изпратено автоматично потвърждение до електронната поща на ЦИК на адрес [електронна поща]. До касатора било изпратено и писмо с поканата за явяване в ЦИК за съставяне на АУАН,

адресирано до постоянния му адрес в [населено място], което било върнато с отбелязване „непотърсено“. На 20.12.2022 г. в ЦИК не се явил за съставяне на акта. На 21.12.2022 г. била изготвена нова покана до него за явяване в ЦИК на 29.12.2022 г. отново за съставяне на АУАН, която също била изпратена на служебния имейл адрес на касатора в Европейския Парламент, както и на постоянния му адрес в [населено място] с писмо. Писмото отново е върнато с отбелязване „непотърсено“, а имейлът е получен, но няма данни да е бил отворен от адресата.

Въз основа на установеното на 29.12.2022 г. от председателя на ЦИК бил съставен АУАН № 7-НС против А. Д. за нарушение на чл. 183, ал. 4 ИК. Изрично в акта е посочено, че той е съставен по реда на чл. 40, ал. 2 ЗАНН в отсъствие на нарушителя, който е бил поканен да се яви двукратно в ЦИК, но не се е явил. Актът е подписан от актосъставителя и двама свидетели. Така съставеният акт е връчен на касатора по реда на чл. 496а ИК на 30.01.2023 г. след публикуване на съобщение в интернет страницата на ЦИК, както и поставянето му на табло в сградата на ЦИК на 23.01.2023 г. Преди това касаторът е търсен неколкратно на своя постоянен адрес, включително и от служители на СО, район „О. купел“ на 12.01.2023 г., но не е установен и актът не му е връчен лично. Срещу акта не са депозирани възражения.

Въз основа на така издадения АУАН № 7-НС/29.12.2022 г. при пълна идентичност на описанието на нарушението и дадената му правна квалификация, е издадено НП № 3-НС/27.03.2023 г., като за нарушение по чл. 183, ал. 4 от ИК на А. Д. на основание чл. 480, ал. 2 от ИК е наложена „глоба“ в размер на 2000 лева.

Въз основа на така установената фактическа обстановка СРС е приел, че при съставянето на АУАН и издаването на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, като по безспорен начин е установено, че А. Ч. Д. е извършил вмененото му нарушение.

При така установените факти, настоящия съдебен състав на АССГ, достигна до следните правни изводи:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна и при спазване на преклузивния срок.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

Съдът намира подадената жалба за неоснователна, а решението на СРС за правилно, поради следните съображения.

В тази връзка настоящият касационен състав съобрази, че СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, да установи с допустимите от закона средства дали и при какви обстоятелствата е извършено нарушение. Мотивите на въззивното решение съдържат правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Съгласно разпоредбата на чл. 498 от ИК установяването на нарушенията, съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления се извършват по реда на Закона за административните нарушения и наказания. Според чл. 496, ал. 1 от ИК актовете за установяване на нарушенията по чл. 470, 471, 474, 475, чл. 480 - 495 се съставят по решение на съответната изборителна комисия в съответствие с правомощията и в тридневен срок от получаване на жалбата или сигнала за нарушението. Съответната изборителна комисия в съответствие с правомощията си може да съставя актовете за установяване на нарушенията по изречение първо и по своя инициатива. От ал. 2 на същата разпоредба става ясно кои са органите, компетентни да съставят актовете – председателите на ЦИК, РИК и ОИК. Съобразно чл. 496, ал. 3 от ИК (в относимата редакция ДВ, бр. 88 от 2020 г.) наказанията за нарушения по чл. 475, 480 и

484, се налагат с наказателно постановление, което се издава от председателя на Централната изборителна комисия или от оправомощени от него длъжностни лица. Анализът на цитираните правни норми обосновава извод, че и в предвидения специален ред по ИК законодателят се е съобразил с общата забрана по чл. 51, ал. 1, буква „б“ от ЗАНН, като е предвидил установяването на нарушението и налагането на наказанието да се извършва от различни лица. В случаите по чл. 496, ал. 2, т. 1 от ИК, които предвиждат АУАН да се издава от председателя на ЦИК, следва председателят на ЦИК и други лица, участвали при установяване на нарушението, да се отведат от гласуването при налагане на наказанието. Това е изрично съобразено от законодателя с изменението на чл. 496, ал. 3 от ИК (доп. ДВ бр. 88 от 2020 г.). Така винаги в случаите, когато председателят на ЦИК е участвал в производството по установяване на нарушението, наказателното постановление следва да се издаде от друго лице, оправомощено от председателя на ЦИК въз основа на изрично предвидената законова делегация в ал. 3. В случая НП № 3-НС/27.03.2023 г. издадено от ръководителя на звено „Правна дейност“ в дирекция „Администрация“ в Централната изборителна комисия, следователно и НП е издадено от компетентен орган в кръга на правомощията му.

Неоснователни са възраженията на касатора във връзка със съставяне на АУАН. Касаторът е бил поканен за явяване при съставяне на АУАН, като поканата е получена на служебния му имейл адрес, но той не се е явил в ЦИК на посочения ден. Правилно съдът е приел, че е била изпълнена процедурата по чл. 40, ал. 2 ЗАНН и касаторът е бил надлежно поканен за съставяне на АУАН.

Както е посочил и СРС в оспореното решение, АУАН следва да се счита и надлежно връчен на касатора въз основа на специалната разпоредба на чл. 496а ИК, която постановява, че "Ако лицето не бъде намерено на адреса на управление, на постоянния му адрес или по местоработата, връчването се извършва чрез поставяне на съобщение за съставянето на акта, подлежащ на връчване, на таблото за обявления и на интернет страницата на съответния орган. В последния случай актът за установяване на административно нарушение се смята за връчен след изтичане на 7-дневен срок от поставянето на съобщението." В случая от писмените доказателства по делото се установява, че А. Д. е търсен на постоянния си адрес, както и по местоработата, но всички опити за връчване на АУАН са останали неуспешни. Следователно, на основание специалната разпоредба на чл. 496а ИК, АУАН следва да се счита връчен на жалбоподателя на 25.06.2022 г. НП е издадено в месечен срок след тази дата, а именно на 22.07.2022 г.

В ЗАНН не е предвидено задължение на органите да връчват копия от АУАН на адреси в чужбина, видно и от разпоредбата на чл. 44, ал. 4 ЗАНН, поради което и касаторът не е бил търсен на адрес по местоработата, понеже адресът на местоработата му е в чужбина, в [населено място], Кралство Б.. В случая са спазени изискванията на чл. 496а, предл. 1 от ИК, чл. 40, ал. 1 и, ал. 3, чл. 43, ал. 1 и, ал. 5 и чл. 58, ал. 1 от ЗАНН.

Съгласно посочената като нарушена разпоредба на чл. 183, ал. 4, изр. 1 от ИК, „Забранява се използването на агитационни материали, които застрашават живота и здравето на гражданите, частната, общинската и държавната собственост и безопасността на движението, както и на материали, които накърняват добрите нрави, честта и доброто име на кандидатите.“ В изказването си касаторът несъмнено е допуснал нарушение на посочената разпоредба.

Съгласно чл. 480, ал. 2 от ИК „Който извършва предизборна агитация в нарушение на чл. 182, ал. 4 и 5 или чл. 183, ал. 2 или наруши забрана по чл. 183, ал. 4, се наказва с глоба от 2000 до 5000 лева“. Наложено е наказание в законоустановения минимален размер от 2000лв., не е явно несправедливо, съответно е на извършеното нарушение и ще допринесе за постигане целите на наказанието, визирани в разпоредбата на чл.12 от ЗАНН.

При съставяне на акта и издаване на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения, опорочаващи административно-наказателното производство и обуславящи отмяна на наказателното постановление. Както в АУАН, така и в НП е налице конкретно описание на констатираното нарушение и относимите обстоятелства, при които е било извършено. Налице е съответствие между словесното описание на нарушението и правната му квалификация.

При постановяване на решението СРС не е допуснал нарушение на материалния закон и нарушения на процесуалните правила. Процесуалните права на страните не са били ограничени, решението е мотивирано и постановено от законен състав. Съдът е обосновал изводите си относно фактическата обстановка, като е обсъдил доказателствата и доводите на страните.

В обхвата на проверката по чл. 218, ал. 2 АПК вр. чл. 63в ЗАНН съдът намира решението за валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон. В отсъствието на отменителни основания по чл. 348, т. 1, т. 1 – 2 НПК вр. чл. 63в ЗАНН, касационната жалба следва да се отхвърли, като оспореното с нея решение бъде оставено в сила съгласно чл. 221, ал. 2, пр. 1 АПК вр. чл. 63в ЗАНН.

С оглед изхода на спора и своевременно предявената претенция, в полза на Централната избирателна комисия следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, на основание чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН, вр. чл. 37 от Закона за правната помощ, вр. чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в минимален размер от 80 лева.

Водим от горното Административен съд – София град, I Касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ в сила Решение № 220/16.01.2025 г., постановено по НАХД № 20231110209788 по описа за 2023 година на СРС, НО, 16-ти състав.

ОСЪЖДА А. Ч. Д., ЕГН [ЕГН], да заплати на Централната избирателна комисия сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.